

بررسی اثر سطوح مختلف متونین روی بر عملکرد مرغهای تخم گذار

مهدی عابدینی^۱، فرید شریعتمداری^۲، محمد امیر کریمی توشیزی^۳، ابراهیم شهرکی^۴

۱-دانشجوی دکتری علوم طیور دانشگاه تربیت مدرس

۲-استاد گروه پرورش طیور دانشکده کشاورزی تربیت مدرس

۳-دانشیار گروه پرورش طیور دانشکده کشاورزی تربیت مدرس

۴-عضو هیات علمی پژوهشکده دامهای خاص دانشگاه زابل

چکیده

این آزمایش به منظور بررسی اثر سطوح مختلف متونین روی بر عملکرد مرغهای تخمگذار با تعداد ۷۲ قطعه مرغ تخمگذار سویه های لاین (W36) در سن ۵۴ هفتگی در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۴ تیمار، ۶ تکرار و ۳ پرنده در هر تکرار در طول دوره آزمایش ۱۲ هفته انجام شد. تیمارهای آزمایشی شامل جیره شاهد بر پایه ذرت-سویا که فاقد مکمل روی بود و تیمارهای دیگر جیره پایه مکمل سازی شده با سطوح مختلف روی (۴۰، ۸۰ و ۱۲۰ میلی گرم در کیلوگرم) از منبع متونین روی بود. نتایج نشان داد که مصرف خوراک در گروه ۱۲۰ میلی گرم در کیلوگرم متونین روی و کنترل پایین تر از سایر تیمارها بود ($P < 0/05$). پرنده‌گان تغذیه شده با جیره حاوی سطح ۸۰ میلی گرم در کیلوگرم متونین روی بیشترین درصد تولید تخم مرغ را داشتند ($P < 0/05$). میانگین وزن تخم مرغ به طور معنی داری در تیمار تغذیه شده با مکمل متونین روی در سطح ۴۰ و ۸۰ میلی گرم در کیلوگرم بالاتر بود ($P < 0/05$). تیمارهای ۴۰ و ۸۰ میلی گرم در کیلوگرم متونین روی نسبت به سایر تیمارها ورن توده تخم مرغ بالاتری را نشان دادند ($P < 0/05$). اما تیمارهای آزمایشی تاثیری بر ضریب تبدیل غذایی و تخم مرغهای شکسته نداشت ($P > 0/05$). نتایج این مطالعه نشان داد که مکمل کردن جیره غذایی در سطح بین ۴۰ تا ۸۰ میلی گرم در کیلوگرم از متونین روی می تواند سطح مناسب از روی برای بهبود عملکرد مرغهای تخم گذار باشد و می تواند به عنوان منبع مناسب تر در جایگزین منبع روی معدنی در جیره طیور باشد..

واژه های کلیدی: مرغهای تخمگذار، عملکرد، متونین روی